

Τὰ Στηρίγματα Τῆς Ψυχῆς μας

ΤΑ
ΣΤΗΡΙΓΜΑΤΑ
ΤΗΣ
ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ

Γ.Ζ.

Τὸ βιβλιαράκι τοῦτο γράφτηκε γιὰ νὰ προσφέρει στὴν ἄρρωστη ψυχὴ σου τὰ φάρμακα τῆς θεραπείας της.

“Ὅταν αἰσθάνεσαι ἐσωτερικὰ τοὺς πόνους τῶν ἁμαρτιῶν σου ἢ ὅταν ἡ πνευματικὴ σου δύναμις σὲ ἐγκαταλείπη καὶ τὰ γόνατα τῆς ψυχῆς σου ἀρχίζουν νὰ τρέμουν· ἢ ὅταν τὸ σκοτάδι κακῶν περιστάσεων σκεπάζῃ καὶ τὴν τελευταία σπίθα τῆς ἐλπίδας σου, τότε, μὴν ἀκολουθήσῃς τὰ λόγια καὶ τὶς συνταγὰς τῶν ἀνθρώπων. Πρόσεξε κι’ ἀκολούθησε τὸν ἀληθινὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς Λόγος βρίσκεται στὴν Ἁγία Γραφή, στὸ φαρμακεῖο τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

“Ὅταν ἀρρωστήσῃ τὸ σῶμα σου, πηγαίνει φυσικὰ στὸν ἰατρό σου, γιὰ νὰ σὲ θεραπεύσῃ. Κι’ ἐπειδὴ γνωρίζεις ὅτι ὁ ἰατρός σου εἶναι πιστὸς στὸ ἐπάγγελμά του, τὸν ἐμπιστεύεσαι, παίρνεις τὰ φάρμακα ποὺ σοῦ δίνει καὶ θεραπεύεσαι.

Δεῖξε, λοιπόν, αὐτὴ τὴν ἴδια ἐμπιστοσύνη καὶ στὸν Ἱατρὸ τῆς ψυχῆς σου, τὸν Ἰησοῦ Χριστόν. Αὐτὸς εἶναι πιστὸς στὶς ὑποσχέσεις Του, πάντοτε. Στηρίξου ὀλόκληρος στὴν πιστότητα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ ψυχὴ σου θὰ ἀνορθωθῇ.

«Ἐὰν ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνος μένει πιστὸς· δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτό Του» (Β’ Τιμ. β’, 13).

"Όταν αναγνωρίσεις

Στην παραβολή του άσωτου υιού, ο Κύριος εξηγεί ότι ο πατέρας έδέχθηκε και αγκάλιασε τον υιό του επειδή ο άσωτος υιός αναγνώρισε τὰ χάλια του. "Αν θέλεις να δεχθῆ και εσέ ο Θεός και να σε έλεήσει πρέπει πρώτα ν' αναγνωρίσεις, ότι ενώπιόν του είσαι άμαρτωλός και κακός, εξαιτίας τῆς παρακοῆς σου στὸν Θεὸ Νόμο. Ὁ Θεός βεβαιώνει στὸν Λόγο Του, στὴν Ἁγία Γραφή, ότι ο καθένας άμετανόητος άνθρωπος είναι «τέκνον ὀργῆς και κατάρας» και συνεπῶς καταδικασμένος εἰς αἰώνιον θάνατο, επειδή: Βαρύνεται με τὴν ἐνοχὴ τῆς κληρονομικῆς άμαρτίας, κι' ἐπίσης, διότι ἐργάζεται ο ἴδιος καθημερινῶς τὴν άμαρτία, ὑπακούοντας στις ἐπιθυμίες τῆς πονηρῆς καρδιάς του.

Και ἡ δική σου ψυχή, τὸ σῶμα σου και τὸ πνεῦμα σου βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴ δύναμι τῆς άμαρτίας, ἡ ὁποία σε ὀδηγεῖ πρὸς τὸν πνευματικὸ θάνατο και τὴν αἰωνία καταδίκη, διότι «ὁ μισθός τῆς άμαρτίας είναι θάνατος». Μόνον όταν αναγνωρίσεις εἰλικρινά τὴν ἠθική σου άθλιότητα και κατάπτωσι, ο Κύριος θά δείξῃ ἀπέναντί σου τὸ ἔλεός Του.

Ὁ Κύριος σὲ ἐλεεῖ

«Πόσω περισσότερο συχαμερὸς καὶ ἀκάθαρτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ πίνει τὴν ἁμαρτίαν σὰν τὸ νερὸ» (Ἰὼβ ιε', 16).

«Δὲν ὑπάρχει δίκαιος κανένας... ἐπειδὴ ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἔχουν ἁμαρτήσῃ καὶ βρῖσκονται ἔξω ἀπὸ τῆ δόξα τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. γ'. 10, 23).

«Ἡμεθα νεκροὶ ἐξ αἰτίας τῶν παραβάσεων καὶ τῶν ἁμαρτιῶν μας... ἡμεθα ἐκ φύσεως παιδιὰ ὀργῆς» (Ἐφεσ. β', 1 - 4).

«Κάποτε ἡμεθα καὶ ἐμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες εἰς διάφορες ἐπιθυμίες καὶ ἡδονές, ζῶντες εἰς τὴν κακία καὶ τὸν φθόνον, μισούμενοι καὶ μισοῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον» (Τίτ. γ', 3).

«Καὶ σεῖς ἀπειθήσατε κάποτε εἰς τὸν Θεόν, τώρα ὁμοῦς ἔχετε ἐλεηθῆ» (Ρωμ. ια', 30).

«Εὐχαριστῶ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριόν μου διότι με ἔταξε νὰ ὑπηρετήσω τὸ Εὐαγγέλιον ἐμὲ, ποὺ ἄλλοτε ἤμουν βλάσφημος καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής· ἀλλὰ με ἐλέησε ἐπειδὴ στὴν ἀγνοία μου ἔκαμα ὄσα ἔκαμα ἀπὸ ἀπιστία» (Α' Τιμ. α', 13).

(Τελώνης): «Θεέ μου, ἐλέησέ με τὸν ἁμαρτωλό».

(Κύριος): «Κατέβηκε ὁ Τελώνης δικαιωμένος... ἐπειδὴ ὁποῖος ταπεινώνει τὸν ἑαυτό του θὰ ὑψωθῆ» (Ματθ. ιη', 13 - 14).

“Όταν αὐτοδικαιῶνσαι

Ὁ ἀράπης δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἄσπρος ὅσο καὶ ἂν σαπουνίζεται· ἐπειδὴ εἶναι ἐκ φύσεως μαυρός. Ἡ ἄγρια νερατζιά ὅσο κι’ ἂν τὴν ποτίζωμε δὲν θὰ κάμῃ ποτὲ γλυκὰ πορτοκάλια, ἐπειδὴ εἶναι ἐκ φύσεως ἄγρια. Τὸ ἴδιο κι’ ἐμεῖς, δὲν ἠμποροῦμε νὰ σωθοῦμε μὲ τὰ ἠθικὰ ἔργα μας, ὅσο κι’ ἂν προσπαθοῦμε, ἐπειδὴ εἴμεθα ἐκ φύσεως ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀκάθαρτοι.

Ἡ Ἁγία Γραφή βεβαιώνει ὅτι ἡ δικαιοσύνη τοῦ κάθε ἀνθρώπου εἶναι, στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ, σὰν τὸ «βρωμερὸ ρούχο». Ὅσο δηλαδὴ μπορεῖς νὰ καθάρῃς τὸ πρόσωπό σου μὲ ἓνα κουρέλι ἀκάθαρο, ἄλλο τόσο θὰ μπορέσης νὰ καθαρῇς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ σωθῇς, μὲ τὶς καλωσύνες σου καὶ τὶς ἠθικὲς σου προσπάθειες.

Τὰ ἔργα σὲ κάνουν ὑπερήφανο γιὰ τὸν ἑαυτό σου, ἐνῶ ὁ Θεὸς παραγγέλλει ν’ ἀπελπισθοῦμε ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας καὶ νὰ δεχθοῦμε μὲ ταπείνωσι τὴ Σωτήρια Χάρι πὺρ προσφέρεται διὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ αὐτοδικαιοσύνη ὄχι μόνον δὲν σὲ σώζει, ἀλλὰ καὶ σὲ κάνει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ «ἐπικατάρατον», διότι τὰ ἠθικὰ ἔργα πὺρ κάνεις γιὰ νὰ σωθῇς εἶναι στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ κατάρα.

Ὁ Κύριος σὲ καταδικάζει

«Μπορεῖ ὁ ἀράπης ν' ἀλλάξη τὸ δέρμα του ἢ ἡ πάρ-
δαλις ν' ἀλλάξη τὰ χρώματά της ; ἄλλο τόσο καὶ σεῖς
μπορεῖτε νὰ κάμετε τὸ καλό, σεῖς ποὺ ἔχετε μάθει
στὸ κακὸ» (Ἱερ. ιγ' 23).

«Ὅλοι ἔχομε πράγματι γίνει σὰν ἀκάθαρτο πράγμα
καὶ ὄλη ἡ δικαιοσύνη μας εἶναι σὰν βρώμικο ροῦχο»
(Ἱσαΐας ξδ' 6).

«Ὅχι ἀπὸ ἔργα δικαιοσύνης τὰ ὁποῖα ἐμεῖς ἐκάμαμε
ἀλλὰ μὲ τὸ ἔλεός Του ὁ Θεὸς μᾶς ἔσωσε» (Τίτ. γ',
5).

«Κατὰ χάριν ἔχετε σωθῆ καὶ αὐτὸ δὲν προέρχεται
ἀπὸ ἐσᾶς, ἀλλὰ εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ, ὄχι ἀπὸ ἔργα
γιὰ νὰ μὴ μορῆ νὰ καυχῆθῆ κανεὶς» (Ἐφεσ. β' 8).

«Ἐὰν ἡ δικαίωσις γίνεται διὰ μέσου τοῦ νόμου
(τῶν ἔργων) τότε ὁ Χριστὸς ἀπέθανε ματαίως»
(Γαλ. β', 21).

«Ὁ Χριστὸς μᾶς ἔσωσε καὶ μᾶς ἐκάλεσε μὲ κλῆσι
ἀγία, ὄχι κατὰ τὰ ἔργα μας ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὴν
ιδιὴ Του πρόθεσι καὶ χάρι» (Β' Τιμ. α', 9).

«Ὅτι διὰ μέσου τοῦ Νόμου (τῶν ἔργων) κανεὶς δὲν
δικαιώνεται ἀπὸ τὸν Θεό, αὐτὸ εἶναι φανερό» (Γαλ.
γ', 11).

«Ὅσοι βασιζονται στὰ ἔργα τοῦ Νόμου, αὐτοὶ
βρίσκονται κάτω ἀπὸ κατάρα» (Γαλ. γ', 10).

"Όταν μετανοήσης

Ίδου ἐγώ, ἐπουράνιε Πατέρα, ἕνας ἀποστάτης καὶ κακὸς ἄνθρωπος, ἀνοίγω τὴν καρδιά μου, γιὰ νὰ ἐξομολογηθῶ τὶς ἁμαρτίες μου καὶ νὰ ζητήσω τὴ συγγνώμη Σου, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μετανοῶ, Θεέ μου, ἀπὸ τὴν περασμένη ζωὴ μου. Θέλω ν' ἀρχίσω μία νέα ζωὴ, μὲ νέα σχέδια καὶ μὲ νέους σκοπούς. Ἀναγνωρίζω, Κύριε, ὅτι κάθε ἡμέρα καταπατοῦσα τὸν Ἅγιο Νόμο Σου, μὲ τὰ πονηρὰ ἔργα μου καὶ τὴν ἄστατη ζωὴ μου. Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ Χριστὸς ἐσυγχώρησε μεγάλους ἁμαρτωλοὺς, καθὼς τὴν πόρνη γυναῖκα, τὸν ἄδικο Τελώνη καὶ τὸν ληστή στὸ σταυρό, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ συγχωρηθῶ κι' ἐγώ. Αὐτὴ ἄλλωστε εἶναι ἡ γενναιοδωρὴ ὑπόσχεσίς Σου : Ὅτι ἐλεεῖς καὶ σώζεις ὅσους Σὲ ζητήσουν, διὰ μέσου τοῦ Λυτρωτῆ καὶ Σωτῆρα Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δέξου λοιπόν, Κύριε, κι' ἐμέ, καθὼς ἐκεῖνος ὁ σπλαγχνικὸς πατέρας στὴν παραβολὴ τοῦ ἀσώτου ἐδέχθηκε τὸν μετανοημένο υἱό του. Σήκωσε τὸ βάρος τῆς ψυχῆς μου. Καθάρισε τὴν ἁμαρτωλὴ καρδιά μου μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ φώτισε τὸ πνεῦμα μου γιὰ νὰ γνωρίσω τὸν Χριστὸ σὰν προσωπικὸ Σωτῆρα μου καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθῶ σὰν τὸν Κύριον τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Κύριος σὲ συγχωρεῖ

«Ἐλᾶτε εἰς ἐμὲ ὅλοι οἱ κουρασμένοι καὶ οἱ φορτωμένοι καὶ ἐγὼ θὰ σᾶς ἀναπαύσω» (Ματθ. ια', 28).

«Ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ποὺ σβήνω τὶς παραβάσεις σου, ἐξ αἰτίας μου, καὶ δὲν θὰ θυμηθῶ τὶς ἁμαρτίες σου» (Ἑσαΐας μγ', 25).

«Νὰ μὴ θυμᾶσθε τὰ προηγούμενα καὶ νὰ μὴ συλλογίζεσθε τὰ παλαιά. Ἐγὼ θὰ κάμω νέον πρᾶγμα» (Ἑσαΐας μγ', 18).

«Δὲν ἤρθα νὰ καλέσω εἰς μετάνοια τοὺς δικαίους ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς » (Ματθ. θ', 13).

«(Ὁ Θεὸς) θὰ μᾶς σπλαχνισθῆ, θὰ καταστρέψῃ τὶς ἀνομίες μας καὶ θὰ ρίξῃ ὅλες τὶς ἁμαρτίες μας στὰ βάθη τῆς θαλάσσης» (Μιχαίας ζ', 18).

«Ἄν ὁμολογοῦμε τὶς ἁμαρτίες μας, αὐτὸς (ὁ Θεὸς) εἶναι ἀξιόπιστος καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ μᾶς συγχωρήσῃ τὶς ἁμαρτίες καὶ νὰ μᾶς καθάρσῃ ἀπὸ κάθε ἀδικία» (Α' Ἰωάν. α', 10).

«Τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτία» (Α' Ἰωάν. α', 7).

(Ὁ Ἰησοῦς εἶπε στὴν πόρνη γυναῖκα) «Οὔτε ἐγὼ σὲ καταδικάζω· πήγαινε καὶ στὸ ἐξῆς μὴ ἁμαρτάνῃς πλέον» (Ἰωάννης η', 11).

«Ἄς πλησιάζωμεν μὲ θάρρος στὸν θρόνο τῆς Χάριτος γιὰ νὰ πάρωμε ἔλεος, καὶ γιὰ νὰ βροῦμε χάρι γιὰ βοήθεια ὅταν ἔχουμε ἀνάγκη» (Ἑβραίους δ', 16).

“Όταν πιστέψης

Ἡ πίστις σου εἶναι τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸν μέσον ποῦ ἀπαιτεῖ ὁ Θεὸς ἀπὸ σένα, γιὰ νὰ συγχωρήσῃ τὶς ἁμαρτίες σου καὶ νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴ σου. Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζῃς ὅτι ἡ ἀληθινὴ πίστις δὲν εἶναι τὸ νὰ συμφωνῆς μὲ τὴ χριστιανικὴ διδασκαλία, οὔτε τὸ νὰ ἐκτελῆς θρησκευτικούς τύπους καὶ συνήθειες. Ἡ Ἁγία Γραφή ἐξηγεῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος πράγματι πιστεύει, ὅταν ὑπακούῃ στὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμπιστεύεται στὶς ὑποσχέσεις Του. Αὐτὲς οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ βρίσκονται ὅλες στὸ Πρόσωπο καὶ στὸ Ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐσταυρώθηκε γιὰ νὰ συγχωρήσῃ καὶ νὰ σώσῃ ὅλους τοὺς μετανοημένους ἁμαρτωλοὺς. Ἄν λοιπὸν, καὶ σὺ ἀφήσῃς τὶς ἠθικὲς σου προσπάθειες καὶ πιστέψῃς εἰλικρινὰ στὸν Σωτῆρα Χριστὸν, τότε ὁ ἀληθινὸς Θεὸς βεβαιώνει ὅτι καὶ σὺ θὰ συγχωρηθῆς, θὰ σωθῆς καὶ θὰ γίνῃς κληρονόμος αἰωνίας Ζωῆς.

«Φώτισε, Θεέ μου, μὲ τὸ Πνεῦμα Σου τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου γιὰ νὰ πιστέψω ὅπως πρέπει. Νὰ ἰδῶ καθαρὰ ὅτι ὁ Χριστὸς ἐπλήρωσε τὸ χρέος τῶν ἁμαρτιῶν μου στὸν Σταυρὸ καὶ ὅτι μὲ δέχθηκες μὲ συγχώρησες καὶ μὲ ἔσωσες μιὰ γιὰ πάντα».

Ὁ Κύριος σὲ σώζει

«Τόσον πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε ἐπρόσφερε τὸν Υἱὸν Του τὸν μονογενῆ, γιὰ νὰ μὴ χαθῆ ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτὸν ἀλλὰ νὰ ἔχη ζωὴν αἰωνία» (Ἰωάννης γ', 16).

«Πίστευσε στὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ θὰ σωθῆς» (Πράξεις ις', 31).

«Ἀφοῦ ἐδικαιωθήκαμε διὰ μέσου τῆς πίστεως, ἔχομε εἰρήνη μὲ τὸν Θεὸ διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔχομε διὰ τῆς πίστεως καὶ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν χάριν αὐτὴν στὴν ὁποία στεκόμεθα» (Ρωμαίους ε', 1,2).

«Ὁ ἄνθρωπος δικαιώνεται μὲ τὴν πίστιν χωρὶς τὰ ἔργα τοῦ νόμου» (Ρωμαίους γ', 28).

«Ἡ Γραφὴ περιέκλεισε τὰ πάντα κάτω ἀπὸ τὴν ἁμαρτία γιὰ νὰ δοθῆ στοὺς πιστεύοντας ἢ ὑπόσχεσις βάσει τῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦ Χριστὸν» (Γαλάτας γ', 22).

«Διὰ μέσου τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἔχετε σωθῆ διὰ τῆς πίστεως καὶ αὐτὸ δὲν προέρχεται ἀπὸ σᾶς ἀλλὰ εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ» (Ἐφεσίους β', 8).

«Τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστός, γιὰ νὰ δικαιωθῆ ὁ καθένας πὸν πιστεύει» (Ρωμ. ι', 4).

«Ἄς γίνῃ εὐχαριστία στὸν Θεὸ γιὰ τὴν ἀνεκδιήγητη δωρεά του» (Β' Κορινθίους θ', 15).

“Όταν ἀμφιβάλλῃς

Ἡ Σωτηρία τῆς ψυχῆς μου δὲν εἶναι κάτι ἀμφίβολο. Εἶναι γεγονὸς βέβαιο, καὶ γι’ αὐτὸ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ προτρέπει τοὺς πιστοὺς νὰ ἔχουνε χαρά. Ἄν ἡ Σωτηρία τῆς ψυχῆς μας ἦταν κάτι ἀμφίβολο γιὰ ἐμᾶς εἰς αὐτὴ τὴ ζωὴ, τότε ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς πρότρεπε νὰ χαιρώμαστε, ἐπειδὴ ἡ ἀμφιβολία δὲν δικαιολογεῖ τὴ χαρά. Μονάχα στὴ βεβαιότητα ὑπάρχει ἡ χαρά. Ὁ λόγος λοιπὸν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ στηρίζει τὴ βεβαιότητά μας καὶ ἡ βεβαιότητά μας στηρίζει τὴ χαρά μας. Ὅταν ἀμφιβάλλωμε στὶς βεβαιώσεις τοῦ Θεοῦ, τότε προσβάλλουμε τὸ πρόσωπόν Του.

«Σὲ εὐχαριστῶ, Κύριε, διότι, πεθαίνοντας στὸν Σταυρό, ἐτοίμασες Σωτηρία καὶ γιὰ τὴν ἰδική μου ψυχὴ. Δυνάμωσε τὴν πίστι μου ὥστε νὰ στηρίζωμαι μονάχα στὴν πιστότητα τοῦ λόγου Σου καὶ ὄχι στὰ συναισθήματά μου. Ἐκεῖνο ποὺ λὲς θέλω νὰ τὸ πιστεύω ὅπως τὸ βεβαιώνεις, δίχως ἀμφιβολία καμμία, γιὰ νὰ τιμῶ τὸ Πρόσωπό Σου καὶ τὴν Ἀλήθεια Σου. Μὲ τὸ Πνεῦμα Σου χαροποίησε τὴν καρδιά μου στὴν ἀκλόνητη βεβαιότητα τῆς Σωτηρίας μου.»

Ὁ Κύριος σὲ βεβαιώνει

«Πιστεύοντες στὸν Χριστὸ ἀγαλλιᾶσθε μὲ χαρὰ ἀνεκφραστή καὶ δοξασμένη» (Α΄ Πέτρου α΄, 8).

«Αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴ· ὅποιος ἔχει τὸν Υἱὸ ἔχει τὴ Ζωή» (Α΄ Ἰωάννου ε΄, 11).

«Ἀλήθεια, ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅποιος ἀκούει τὰ λόγια μου καὶ πιστεύει εἰς Ἐκεῖνον ὁ ὅποιος μὲ ἔστειλε ἔχει ζωὴν αἰωνία καὶ δὲν θὰ κατακριθῆ ἀλλὰ ἔχει περάσει ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ ζωὴ» (Ἰωάν. ε΄, 24).

«Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μαρτυρεῖ μαζὶ μὲ τὸ δικό μας Πνεῦμα ὅτι εἴμεθα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἂν εἴμεθα παιδιὰ Του τότε εἴμεθα καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι Θεοῦ καὶ συγκληρονόμοι τοῦ Χριστοῦ» (Ρωμ. η΄, 16).

«Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὅποιος ἐκηρύχθηκε μεταξὺ σας ἀπὸ μᾶς... δὲν ἦταν Ναι καὶ Ὁχι ἀλλὰ εἰς αὐτὸν εἶναι μόνον Ναι. Ἐκεῖνος πὺ μᾶς στερεώνει μαζὶ μὲ σᾶς στὸν Χριστὸν καὶ μᾶς ἔχρισε, εἶναι ὁ Θεὸς ὁ ὅποιος καὶ μᾶς ἐσφράγισε καὶ ἔδωκε στὶς καρδιές μας τὸ Πνεῦμα σὰν ἀρραβῶνα» (Β΄ Κορινθίους α΄, 18 - 22).

«Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φιλ. δ΄, 4).

“Όταν πέφτης

Κύριέ μου, ἀμάρτησα. Όταν δὲν βρισκόμουν κοντά Σου, ὁ ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς μου μὲ ξεγέλασε κι’ ἔπεσα. Ἄπλωσε τὸ δυνατὸ χέρι Σου, εὐσπλαχνε Κύριε, κι’ ἀνασήκωσέ με, γιατί ἡ ψυχὴ μου ξεραίνεται ἀπὸ λύπη καὶ στενοχώρια.

Σὺ βεβαιώνεις, ὅτι ὅποιος πέφτει ξανασηκώνεται κι’ ὅποιος χάση τὸν δρόμο του, τὸν ξαναβρίσκει. Αὐτὸ ζητῶ κι’ ἐγώ, Κύριε : Νὰ ξανασηκωθῶ καὶ νὰ ξαναβρῶ τὸν δρόμο μου.

Ἄλλὰ ὁ πονηρὸς Σατανᾶς μ’ ἐμποδίζει. Μοῦ ψιθυρίζει ὅτι εἶναι δύσκολο νὰ σηκωθῶ. Σ’ αὐτὸν τὸν ἀγῶνα μου, δυνάμωσε τὴν πίστι μου, Κύριε, γιὰ νὰ στηριχθῶ στὶς ἀληθινὲς ὑποσχέσεις Σου καὶ νὰ περιφρονήσω τοὺς ὑπουλοὺς ψιθυρισμοὺς του.

Ὁ βασιλεὺς Μανασσῆς ἀποστάτησε, καὶ Σὺ τὸν ἐλέησες, ἐπειδὴ μετανόησε. Ὁ δοῦλος Σου Δαβὶδ ἔπεσε πολὺ χαμηλὰ, κι’ ὅμως Σὺ τὸν ἀποκατέστησες, ἐπειδὴ ταπεινώθηκε. Ὁ μαθητὴς Σου Πέτρος Σὲ ἀρνήθηκε καὶ Σὺ τὸν ἐσυγχώρησες, ἐπειδὴ λυπήθηκε κι’ ἔκλαψε.

Ἀποκατέστησε κι’ ἐμέ, Κύριε, Σὺ ὁ ὅποιος εἶσαι ὁ ἴδιος ἐχθὲς, σήμερα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Καθάρισέ με τώρα, καὶ θὰ εἶμαι καθαρὸς. Πλύνε με καὶ θὰ γίνω ἄσπρος σὰν τὸ χιόνι. Σ’ εὐχαριστῶ.

Ὁ Κύριος σὲ ἀνορθώνει

«Ὁ Κύριος ὑποστηρίζει δλους ἐκείνους πὺ πέφτουν καὶ ἀνορθώνει δλους τοὺς κυρτωμένους» (Ψαλμὸς ρμε', 14).

«Λέγει ὁ Κύριος· Ἐὰν πέση κάποιος, δὲν σηκώνεται ; Ἐὰν ξεφύγη ἀπὸ τὸν δρόμο του, δὲν θὰ ἐπιστρέψη ;» (Ἱερεμίας η', 4).

«Ἐὰν ἐπιστρέψης στὸν Κύριο θὰ ἀνοικοδομηθῆς... καὶ ὅτι ἀποφασίσης θὰ κατορθώνεται καὶ τὸ φῶς θὰ φέγγη στοὺς δρόμους σου» (Ἰὼβ κβ', 23, 28).

«Θυμήσου ἀπὸ ποῦ ἐξέπεσες καὶ μετανόησε καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα» (Ἀποκάλυψις β', 5).

«Ἐὰν κάποιος ἀμαρτήσῃ ἔχομε Παράκλητον πρὸς τὸν Πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστό, τὸν δίκαιον» (Α' Ἰωάννου β', 1).

«Δὲν ἔχομε ἀρχιερέα πὺ νὰ μὴ μπορῆ νὰ συμπαθήσῃ στὶς ἀδυναμίες μας, ἀλλὰ ἔχομε ἓναν πὺ ἔχει δοκιμασθῆ εἰς ὅλα... Ἄς προσερχώμεθα λοιπὸν... γιὰ νὰ πάρουμε ἔλεος καὶ νὰ βροῦμε χάριν ὅταν ἔχομε ἀνάγκη γιὰ βοήθεια» (Ἐβραίους ς' 14 - 16).

«Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὶς ἀμαρτίες μας, ὁ Χριστὸς εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος ὥστε νὰ μᾶς συγχωρήσῃ τὶς ἀμαρτίες καὶ νὰ μᾶς καθαρῶσῃ ἀπὸ κάθε ἀδικία» (Α' Ἰωάν. α', 9).

"Όταν δειλιάζεις

Χρειάζομαι θάρρος, Κύριε! Ἡ καρδιά μου εἶναι ταραγμένη ἀπὸ φόβο καὶ αἰσθάνομαι ὅτι αὐτὸ εἶναι ἔργο τοῦ ἐχθροῦ. Σὺ, ὁ παντοδύναμος, ὄπλισε τὴν ψυχὴ μου μὲ τὰ ὄπλα τὰ δεξιὰ καὶ τ' ἀριστερά, γιὰ νὰ νικῶ τὸν ἐχθρὸ τῆς ψυχῆς μου, δυναμωμένος ἀπὸ τὶς ἀληθινὲς ὑποσχέσεις Σου. Σὺ ὑπόσχεσαι, ὅτι σὲ περιστάσεις φόβου καὶ ἀνάγκης, δὲν θὰ μὲ ἀφήσεις νὰ πολεμήσω μονάχος. Σ' αὐτὴ τὴν βεβαίωσί Σου στηρίζομαι, Κύριε. Καθὼς καὶ στὸ παρελθόν, δείξε καὶ τώρα τὰ μεγαλεῖα Σου καὶ τὰ θαυμάσιά Σου στὴ ζωὴ μου, γιὰ νὰ ἐντραπῆ καὶ νὰ καταισχυρθῆ ὁ ἀντίδικός μου Διάβολος. Στήριξε τὴν ἀδύνατη ψυχὴ μου καὶ στερέωσε τὰ παραλυμένα μου γόνατα. Ἐνίσχυσέ με γιὰ νὰ μὴ δειλιάζω ἔμπρὸς στὴ θύελλα σὰν τὸ σπουργίτι, ἀλλὰ ν' ἀνδρώνωμαι καὶ νὰ ὀρμῶ σὰν ἀετός. Φύσηξε στὴν ψυχὴ μου ἕνα φύσημα τελείας ἐπανορθώσεως καὶ ξαναφέρε στὴν καρδιά μου τὴν ἀγαλλίασι τῆς Σωτηρίας Σου, γιὰ νὰ γίνῃ ὁ φόβος μου χαρὰ καὶ ἡ στενοχώρια μου ὕμνος.

Σὺ Κύριε, Θεέ μου, ἡ πηγὴ τοῦ θάρρους καὶ τῆς δυνάμεως, ἄκουσε τὴ φωνή μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Ἐλευθερωτοῦ καὶ Σωτῆρα μου.

Ὁ Κύριος σὲ ἀνθαρρύνει

«Μὴ φοβᾶσαι διότι ἐγὼ εἶμαι μαζί σου. Μὴ τρομάξης διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός σου. Σὲ ἐνίσχυσα, μάλιστα σὲ βοήθησα, μάλιστα σὲ ὑπερασπίσθηκα μὲ τὴ δεξιὰ τῆς δικαιοσύνης μου» (Ἑσαΐας μ', 10).

«Ἐνας ἀπὸ σᾶς θὰ διώξῃ χίλιους διότι Κύριος ὁ Θεός σας, αὐτὸς εἶναι ὁ πολεμιστὴς σας καθὼς σᾶς τὸ ὑποσχέθηκα» (Ἰησοῦς Ναυὴ κγ', 10).

«Περίμενε τὸν Κύριον. Ἀνδρίζου καὶ ἄς δυναμώσῃ ἡ καρδιά σου καὶ περίμενε τὸν Κύριον» (Ψαλμὸς κζ', 1).

«Ἐκεῖνοι ποὺ περιμένουν τὸν Κύριον θὰ ἀνανεώσουν τὴ δύναμί τους» (Ἑσαΐας μ', 31).

«Καὶ στὴν κοιλάδα τοῦ θανάτου ἂν περπατήσω δὲν θὰ φοβηθῶ κακό, διότι Σὺ εἶσαι μαζί μου» (Ψαλμὸς κγ', 4).

(Μαθητῆς) «Διδάσκαλε, δὲν σὲ μέλλει ὅτι χανόμεθα ;»
(Κύριος) «Γιατὶ εἰσθε τόσο δειλοί ; Πῶς δὲν ἔχετε πίστιν» (Μάρκος δ', 38).

«Μαζί σου, Κύριε, θὰ διασπάσω στράτευμα καὶ μὲ τὸν Θεό μου θὰ πηδήσω τεῖχος» (Ψαλμὸς ιη', 29).

«Ἐὰν ὁ Κύριος εἶναι μαζί μας ποιὸς θὰ εἶναι ἐναντίον μας ;» (Ρωμαίους η', 31).

"Όταν αισθάνεσαι μόνος

Πολλοί άνθρωποι με περιτριγυρίζουν, Κύριε, και όμως εγώ βασανίζομαι από τη μοναξιά μου. Χαμογελάω για να φαίνομαι απ' έξω, αλλά σὺ ξέρεις ὅτι ἀπὸ μέσα ἡ ψυχὴ μου εἶναι ἄρρωστη καὶ πικραμένη. Δὲν ἔχω κανέναν νὰ μοιραστῶ τὶς χαρὲς καὶ τὶς στενοχώριες μου. Αἰσθάνομαι ὀλομόναχος καὶ ἀπελπισμένος.

"Ὅπως καταλαβαίνω, κανένας ἄλλος δὲν ξέρει νὰ γιατρέψῃ τὴ μοναξιά, ἐκτὸς ἀπὸ σένα, Κύριε. Οὔτε οἱ γιατροί, οὔτε τὰ φάρμακα οὔτε τὰ χρήματα μποροῦν εἰς αὐτὸ νὰ με βοηθήσουν. Ἐσὺ εἶσαι ὁ μόνος ποὺ μπορεῖς νὰ με καταλάβῃς ἐπειδὴ ἐγεύτηκες καὶ σὺ τὴ μοναξιά καὶ τὴν ἐγκατάλειψι στὴ Γεθσημανῆ καὶ στὸν Σταυρό. Ἐκεῖ ποὺ πρόσφερες τὴν ζωὴ σου γιὰ μένα. Τώρα ἀναγνωρίζω ὅτι με ἀγαπᾷς στ' ἀλήθεια καὶ ὅτι εἶσαι πρόθυμος ἀλλὰ καὶ δυνατὸς νὰ με βοηθήσης. Γέμισε τὴν ψυχὴ μου με τὴν παρουσία σου ὥστε νὰ ἐλευθερωθῶ ἐντελῶς ἀπὸ τὴν τυραννία τῆς μοναξιάς μου. Ἐσὺ θέλω νὰ εἶσαι ὁ Σωτῆρας μου καὶ ἡ συντροφιά τῆς καρδιάς μου. Σ' εὐχαριστῶ.

Ὁ Κύριος σὲ συντροφεύει

«Ἄν ὁ πατέρας μου καὶ ἡ μητέρα μου μὲ ἐγκαταλείψουν, ὁ Κύριος ὁμοῦς θὰ μὲ προσδεχθῆ» (Ψαλμὸς κη', 10).

«Δὲν θὰ σᾶς ἀφήσω ὀρφανούς» (Ἰωάννης ιβ', 18).

«Μεγαλύτερη ἀγάπη δὲν ἔχει κανένας ὥστε νὰ θυσιάσῃ τῇ ζωῇ του γιὰ χάρι τῶν φίλων του. Σεῖς εἰσθε φίλοι μου, ἂν κάνετε ὅσα ἐγὼ σᾶς παραγγέλλω» (Ἰωάννης ιε', 13 - 14).

«Ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζί σας ὅλες τὶς ἡμέρες, μέχρι τῆς συντελείας τοῦ κόσμου» (Ματθαῖος κη', 20).

«Δὲν θὰ σὲ ἀφήσω ἔρημο, οὔτε θὰ σὲ ἐγκαταλείψω» (Ἐβραίους ιγ', 5).

«Καθὼς μὲ ἀγάπησε ὁ Πατέρας καὶ ἐγὼ σᾶς ἀγάπησα. Μείνατε στὴν ἀγάπη μου» (Ἰωάν. ιε', 9).

«Σᾶς ὠνόμασα φίλους διότι ὄλα ὅσα ἄκουσα ἀπὸ τὸν Πατέρα μου, σᾶς τὰ ἐγνώρισα» (Ἰωάν. ιε', 15).

«Εἶναι δυνατόν ἡ μάνα νὰ λησμονήσῃ τὸ βυζανιάρικο βρέφος της καὶ νὰ μὴν ἐλεήσῃ τὸ παιδί πὸν ἔβγαλε ἀπὸ τὴν κοιλιά της; Ἄλλὰ καὶ ἂν αὐτὴ λησμονήσῃ, ἐγὼ ὁμοῦς δὲν θὰ σὲ λησμονήσω» (Ἡσαΐας μθ', 15).

"Όταν θλίβεσαι

Δέν γνωρίζω, Κύριε, πότε και πώς θα μέ χτυπήση ή θλίψις. Σήμερα ή στο μέλλον· σιγά - σιγά ή απότομα· μέ αρρώστεια ή μέ θάνατο. Αυτό δέν τό ξέρω, ξέρω όμως ότι μου είναι αδύνατο ν' αποφύγω τό χτύπημά της. Μάθε με λοιπόν, Κύριε, νά βλέπω τή ζωή όπως είναι, μέ τόν πόνο της, μέ τίς αρρώστιες της, μέ τά δάκρυσά της, ώστε όταν μέ χτυπήση ή θλίψις νά μή μέ βρῆ ἀπροετοιμαστον και μέ σωριάση κάτω.

"Όποια κι' ἄν είναι ή αἰτία τῆς θλίψεώς μου, βοήθησέ με, νά μή γογγύσω ἐναντίον Σου οὔτε νά φύγω ἀπό κοντά Σου ἀλλά νά περάσω τό σκοτεινὸ μονοπάτι βαστώντας τό χέρι Σου.

'Ο Ἰωβ δοκίμασε μεγάλη θλίψι, κι' ὅμως εὐλογήθηκε, ἐπειδή ἔμεινε πιστός. Σὺ, ὁ ἴδιος, στὸν κῆπο τῆς Γεθημανῆ ἔχυσες ἰδρώτα αἵματος κι' ὅμως ἐδοξάσθηκες, ἐπειδή ὑπάκουσες τὸν Πατέρα. Αυτό σοῦ ζητῶ κι' ἐγώ, Κύριε ! Στὴν περίοδο τῆς θλίψεως νά ὑποταχθῶ μέ ὑπομονή στοῦ θέλημά Σου, πιστεύοντας ότι δέν θ' ἀργήσης νά σκουπίσης τὰ δάκρυσά μου και ν' ἀλλάξης τὴ θλίψι μου σὲ ἀγαλλίασι.

Ὁ Κύριος σὲ παρηγορεῖ

«Αὐτὴ εἶναι ἡ παρηγορία μου, ὅτι στὴ θλίψι μου ὁ λόγος σου μὲ ἐξωοποίησε» (Ψαλμὸς ριθ', 50).

«Γιατὶ εἶσαι περίλυπος, ψυχὴ μου, καὶ γιατί ταράττεσαι μέσα μου; Ἐλπισε στὸν Θεό· ἐπειδὴ αὐτὸν θὰ ὑμνῶ. Αὐτὸς εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου» (Ψαλμὸς μβ', 11).

«Ὁ Κύριος πληγώνει καὶ ἐπιδένει· χτυπᾶ καὶ τὰ χέρια του γιατρεύουν» (Ἰώβ ε', 18).

«Ρίξε πάνω στὸν Κύριο τὸ φορτίο σου καὶ αὐτὸς θὰ σὲ ἀνακουφίση» (Ψαλμὸς νε', 22).

«Ἡ προσωρινὴ ἐλαφρὴ θλίψι μας προετοιμάζει γιὰ μᾶς αἰώνιο βάρος δόξης» (Β' Κορινθίους δ', 17).

«Ἐμὲ νὰ ἐπικαλῆσαι τὴν ἡμέρα τῆς θλίψεως· θὰ σὲ ἐλευθερώσω καὶ θὰ μὲ δοξάσης» (Ψαλμὸς ν', 15).

«Τὰ πάντα συνεργάζονται γιὰ τὸ ἀγαθὸ γιὰ ἐκείνους ποὺ ἀγαποῦν τὸν Θεό» (Ρωμαίους η', 28).

«Ἐγώ, ὁ Κύριος, εἶμαι αὐτὸς ποὺ σᾶς παρηγορῶ. Ποιὸς εἶσαι σὺ καὶ φοβᾶσαι ἄνθρωπο θνητὸ ποὺ θὰ γίνῃ σὰν τὸ χόρτο καὶ λησμόνησες Κύριον τὸν Ποιητὴ σου ποὺ ἔκαμε τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐθεμελίωσε τὴν γῆ;» (Ἡσαΐας νβ', 12).

"Όταν διώκεσαι

Όταν αποφάσισα νά Σε ακολουθήσω, Κύριε, έγνώριζα ότι με περιμένουν διωγμοί. Και ιδού, τώρα, έχθροί και φίλοι, ξεστομίζουν έναντίον μου λόγια ειρωνίας και κακίας. Με κατατρέχουν όπως τὸ λεοντάρι κατατρέχει τὸ ἀρνί. Με ἀποστρέφονται επειδή ὁμιλῶ γιά Σένα. Με μισοῦν γιατί κηρύττω τήν Ἐλευθερία Σου. Τά ἴδια ἔκαμαν και εἰς Ἐσέ γιατί τὸ σκοτάδι δέν ἀντέχει τὸ φῶς οὔτε τὰ πονηρὰ ἔργα ἀντέχουν τήν ἁγία ζωή.

Χαροποίησε τήν καρδιά μου, Κύριε, ὥστε όταν με διώκουν νά εἶμαι δυνατός· όταν με περιφροῦν νά αισθάνωμαι ὑπερήφανος. Γνωρίζω καλά ότι ἐνόσω εἶμαι δικός σου δέν ἔχω νά φοβηθῶ ἀπό τίποτε. Σοῦ ζητῶ μονάχα νά με φυλάξης ἀπό τήν ξεπεσμένη μου φύση πού με σπρώχνει ν' ἀνταποδώσω κακὸν ἀντὶ κακοῦ. Στὴν δοκιμασία τοῦ διωγμοῦ θέλω νά τιμήσω τὸ ὄνομά Σου, Κύριε, γιά νά λάμψη τὸ φῶς μου ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Ἄν πεινᾷ ὁ ἐχθρός μου νά τὸν θρέψω, κι' ἂν διψᾷ νά τὸν ποτίσω. Ἄξιωσέ με νά μὴ νικηθῶ ἀπὸ τὸ κακό, ἀλλὰ νά νικήσω τὸ κακὸ διὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

Ὁ Κύριος σὲ καρποποιεῖ

«Οἱ ἐχθροί μου χάσκουν ὅλη τὴν ἡμέρα νὰ μὲ καταπιοῦν, διότι εἶναι πολλοί, Ὑψιστε, ἐκεῖνοι ποὺ μὲ πολεμοῦν. Τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ φοβηθῶ, εἰς ἐσὲ θὰ ἐλπίζω. Στὸν Θεὸ ἔρριξα τὴν ἐλπίδα μου, δὲν θὰ φοβηθῶ, τί θὰ μοῦ κάνη ἄνθρωπος;» (Ψαλμὸς 5ε', 2, 11).

«Εἰσθε μακάριοι ὅταν σᾶς ὑβρίσουν καὶ σᾶς διώξουν καὶ ξεστομίσουν ἐναντίον σας κάθε εἶδους κακολογία ψευδόμενοι, ἐξ αἰτίας μου. Τότε νὰ χαίρετε καὶ νὰ ἀγαλλιᾶσθε ἐπειδὴ ὁ μισθὸς σας εἶναι πολὺς στοὺς οὐρανοὺς» (Ματθ. ε', 11 - 12).

«Ἐὰν ἐμὲ καταδίωξαν θὰ καταδιώξουν καὶ ἐσᾶς» (Ἰωάννης ιε', 20).

«Ἐὰν σᾶς ὑβρίζουν ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ εἰσθε μακάριοι, διότι τὸ Πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται ἐπάνω σας» (Α' Πέτρου δ', 14).

«Ὅλοι θὰ σᾶς μισοῦν ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ θὰ ὑπομείνη μέχρι τέλους αὐτὸς θὰ σωθῆ» (Ματθαῖος ι', 21, 22).

«Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, εὐλογεῖτε ἐκείνους ποὺ σᾶς καταριῶνται· ἐνεργετεῖται ἐκείνους οἱ ὅποιοι σᾶς μισοῦν καὶ προσεύχεσθε γιὰ ἐκείνους ποὺ σᾶς βλάπτουν καὶ σᾶς κατατρέχουν» (Ματθαῖος ε', 44).

“Όταν εμπιστεύεσαι

Ἐμπιστεύθηκα στοὺς ἀνθρώπους, Κύριε, κι’ αὐτοὶ μὲ ξεγέλασαν. Ἐμπιστεύθηκα στοὺς φίλους μου καὶ στοὺς συγγενεῖς μου, κι’ αὐτοὶ μοῦ εἶπαν τὸ βράδυ «Ναί», καὶ τὸ πρωῖ μοῦ εἶπαν «Ὁχι». Ἐμπιστεύθηκα στὸν ἑαυτό μου, κι’ αὐτὸς ἀκόμα μ’ ἐξαπάτησε. Γι’ αὐτό, Κύριε, μόνο σὲ Σένα θέλω νὰ στηριχθῶ· μονάχα στὶς δικές Σου ὑποσχέσεις θέλω νὰ ἐλπίζω.

Δυνάμωσε τὴν πίστι μου γιὰ νὰ βεβαιωθῶ, μιὰ γιὰ πάντα, ὅτι, ἂν καὶ στὴν τρικυμία τῶν περιστάσεων ἢ βάρκα τῆς ζωῆς μου κουνιέται ἀπειλητικά, μολα-ταῦτα δὲν θὰ βουλιάξῃ. Διάλυσε τὸν καπνὸ τῆς ἀμφιβολίας καὶ τοῦ φόβου μου, γιὰ νὰ ἰδῇ καθαρά ἡ ψυχὴ μου τὸ πρόσωπό Σου καὶ τὴ δόξα Σου.

Εἴτε βρίσκομαι σὲ σταυροδρόμια ἀποφάσεων· εἴτε μὲ φοβίζουν στενόχωρες περιστάσεις· εἴτε μὲ ἀνησυχοῦν τὰ γνωστά, ἢ ἄγνωστα, ἐνδεχόμενα τοῦ μέλλοντος, Σὺ, Κύριε, ἐνίσχυσέ με καὶ στερέωσέ με γιὰ νὰ στέκωμαι στὶς ὑποσχέσεις Σου ἀσάλευτος, ὡς τὸ δρος Σιών.

Ὁ Κύριος σὲ δυναμώνει

«Τὴν ἡμέρα πού θὰ φοβηθῶ θὰ ἐλπίζω εἰς ἐσέ» (Ψαλμὸς νς', 3).

«Ἐγὼ τὸν Θεό μου θὰ ἐπικαλεσθῶ καὶ στὸν Θεό μου θὰ ἀναθέσω τὴν ὑπόθεσί μου· αὐτὸς κάνει μεγαλεῖα ἀνεξιχνίαστα καὶ θαυμάσια ἀναρίθμητα» (Ἰὼβ ε', 8).

«Ὅταν διαβαίνης μέσα ἀπὸ τὰ νερὰ θὰ εἶμαι μαζί σου καὶ ὅταν διαβαίνης μέσα ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς δὲν θὰ πλημμυρίζουν ἀπὸ πάνω σου. Ὅταν περπατῆς μέσα ἀπὸ τὴ φωτιὰ δὲν θὰ καῖς, διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου» (Ἑσαΐας μγ', 2).

«Δὲν σοῦ εἶπα ὅτι ἐὰν πιστέψης θὰ ἰδῆς τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ;» (Ἰωάννης ια', 40).

«Δὲν ἐγνώρισες; Δὲν ἄκουσες ὅτι ὁ αἰώνιος Θεός, ὁ Κύριος... δὲν ἀδυνατεῖ καὶ δὲν κουράζεται; Δίνει ἰσχὺν εἰς τοὺς ἐξασθενημένους καὶ ἀδξάνει τὴ δύναμι στοὺς ἀδυνάτους» (Ἑσαΐας μ', 28, 29).

«Οἱ περιμένοντες τὸν Κύριο θὰ ἀνανεώσουν τὴ δύναμί τους. Θὰ ἀνεβοῦν μὲ φτερὰ σὰν ἀετοί. Θὰ τρέξουν ἀλλὰ δὲν θὰ κουρασθοῦν· θὰ περπατήσουν ἀλλὰ δὲν θὰ ἐξαντληθοῦν» (Ἑσαΐας μ', 31).

«Ὅσοι ἔχουν τὴν πεποιθήσί τους στὸν Κύριο εἶναι ὅπως τὸ ὄρος Σιών, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ κουνηθῆ» (Ψαλμὸς ρκε', 1).

“Όταν ύπακούς

Είναι αλήθεια, Κύριε, ότι ή αληθινή αγάπη δείχνεται με την ύπακοή. Πολλοί λέμε ότι Σε αγαπάμε χωρίς όμως και να Σε ύπακούμε. Δεν θέλω να ξεγελάω τόν έαυτό μου πλέον. Κράτα με, Κύριε, από τò χέρι κι' εγώ θ' ακολουθώ· όδήγει με, κι' εγώ θα ύπακούω. Βοήθησέ με να κομματιάσω όλα τὰ είδωλα τής καρδιάς μου για να μη λοξοδρομώ, από τόν ίσιο δρόμο, σαγηνευόμενος από ανόητες και βλαβερές επιδιώξεις. Να μην έπιζητήσω δόξα ανθρώπινη· να μην κυριεύση τήν καρδιά μου ή λαιμαργία τού πλούτου· να μην ύψωθῆ τò μέτωπό μου από άλαζονεία γνώσεως, ούτε να παραπλανηθώ από τις ψεύτικες εύχαριστήσεις τού κόσμου. Βοήθησέ με, Κύριε, να ύπακούω 'Εσέ· να ύποτάσσωμαι, κάθε ήμέρα, στόν άγιο Νόμον Σου. Στη χαρά μου ή στη θλίψη μου· στόν πλοῦτο μου ή στη φτώχεια μου· στην ύγεια μου ή στην άρρώστεια μου, σε κάθε περίστασι τής ζωής μου, ως είναι ό Λόγος Σου για τήν ψυχή μου πιό πολύτιμος κι' από τήν αναγκαία μου τροφή.

Σὺ βεβαιώνεις, ότι εκείνος πού ύπακούει θα ύψωθῆ και θα εύλογηθῆ. Βοήθησέ με, Κύριε, να ύπακούσω για να με ύψώσης και να με εύλογήσης.

Ὁ Κύριος σέ εὐλογεῖ

«*Ἄν ὑπακούσης μὲ ἐπιμέλεια στή φωνή Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, γιὰ νὰ προσέχης νὰ κάνης ὅλες τὶς ἐντολές του, θὰ σέ ὑψώσῃ Κύριος ὁ Θεός σου. Εὐλογημένος θὰ εἶσαι στήν πόλι καὶ εὐλογημένος θὰ εἶσαι στὸν ἀγρό. Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλιᾶς σου καὶ ὁ καρπὸς τῆς γῆς σου. Εὐλογημένο τὸ καλάθι σου καὶ ἡ σκάφη σου. Εὐλογημένος θὰ εἶσαι ὅταν μπαίνης καὶ εὐλογημένος θὰ εἶσαι ὅταν βγαίνης. Τοὺς ἐχθρούς σου πὺν σηκώνονται ἐναντίον σου ὁ Κύριος θὰ τοὺς συντρίψῃ μπροστά σου· ἀπὸ ἓναν δρόμο θὰ βγαίνουν ἐναντίον σου καὶ ἀπὸ ἑπτὰ δρόμους θὰ φύγουν» (Λευτερον. κη', 1 - 8).*

«*Θὰ περπατῶ στήν εὐρυχωρία διότι ἐζήτησα τὶς ἐντολές σου, καὶ θὰ εὐχαριστιέμαι στὰ προστάγματά σου τὰ ὁποῖα ἀγάπησα» (Ψαλμὸς ριθ', 45).*

«*Ἄν περπατῆτε στὰ προστάγματά μου... θὰ στερεώσω τὴ διαθήκη μου μὲ σᾶς... καὶ θὰ στήσω τὴ σκηνή μου μεταξύ σας καὶ θὰ εἶμαι ὁ Θεός σας» (Λευϊτ. κς', 3, 9, 11).*

«*Ἐὰν μένετε ἐνωμένοι μαζί μου καὶ τὰ λόγια μου μένουν μέσα σας, ζητήστε ὅ,τι θέλετε καὶ θὰ γίνῃ εἰς ἑσᾶς» (Ἰωάν. ιε', 7).*

Αιώνιες ὑποσχέσεις

«Μὴ φοβᾶσαι ἀλλὰ χαῖρε καὶ εὐφραίνου διότι ὁ Κύριος θὰ κάμῃ μεγαλεῖα» (Ἰωήλ β', 21).

«Βεβαίως χάρις καὶ ἔλεος θὰ μὲ ἀκολουθοῦν ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς μου» (Ψαλμὸς κγ', 6).

«Εὐφραίνου στὸν Κύριο καὶ θὰ σοῦ δώσῃ τὰ ζητήματα τῆς καρδιᾶς σου. Ἀνάθεσε στὸν Κύριο τὸν δρόμο σου καὶ ἔλπιζε σ' Αὐτὸν καὶ Αὐτὸς θὰ ἐνεργήσῃ» (Ψαλμὸς λζ', 4 - 5).

«Νὰ ἀνδρίζεσθε καὶ νὰ ἔχετε θάρρος, νὰ μὴ φοβᾶσθε οὔτε νὰ δειλιάζετε... διότι Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸς εἶναι ὁ ὁποῖος περπατεῖ μαζί σου. Δὲν θὰ σὲ ἀφήσῃ οὔτε θὰ σὲ ἐγκαταλείψῃ» (Δευτερ. λα', 6).

(Ὁ Θεός) «δὲν ἐλυπήθηκε τὸν ἴδιον τὸν Υἱό του ἀλλὰ τὸν παρέδωκε γιὰ χάρι ὅλων μας· πῶς μαζί μὲ τὸν Υἱόν Του δὲν θὰ μᾶς χαρίσῃ καὶ τὰ πάντα ;» (Ρωμ. η', 31).

«Ἐγὼ θὰ προπορευθῶ γιὰ νὰ ἰσιώσω τοὺς ἀνώμαλους δρόμους. Θὰ κομματιάσω τὶς χάλκινες θύρες, θὰ κόψω τὶς σιδερένιες ἀμπάρες καὶ θὰ σοῦ δώσω θησαυροὺς ποὺ φυλάγονται στὸ σκοτάδι καὶ πλούτη κρυμμένα στὰ ἀπόκρυφα μέρη, γιὰ νὰ γνωρίσῃς ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος» (Ἡσαΐας με', 2).

Ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα